

Vest fra, der meddeler om paa ny aabnet Marked i denne Tid, hvor Vaabnene er nedlagte, men Freden endnu ikke sluttet, kan have en uoverskuelig Betydning for Varer, der er Genstand for indirekte Beskatning. En oversøisk Melding om, at Varer enten er forsvundet fra Markedet derovre eller tværtimod synker i Pris med rivende Fart, vil kunne faa ganske uoverskuelige Følger for den direkte Beskatning. Overfor alt saadant er der kun et at gøre: lade som om det ikke eksisterede, paa samme Maade som Finansbudgettet lægges, som om man befandt sig i normale Tider, selv om alle er enige om, at Tiderne er ganske abnorme.

Men dertil kommer endnu en tredje Fejlkilde, som er særlig for det Kompleks, vi behandler her. Den højtærede Finansminister har ved Fremsættelsen af Lovforslagene ganske aabent indrømmet, og ved Udvalgsbehandlingen er det blevet klarere og klarere, at flere af de Skatter — og her tænker jeg særlig paa de direkte —, som er blevet foreslaaet af den højtærede Finansminister, er af en Slags Harmonika-Art; de kan, efter som man stiller det op, beregnes at være mere eller mindre afkastende. Den berømte § 7-Skat, Formueforøgelsesindkomstskatten, — som man maa kalde den med et Ord, som ikke er kort og heller ikke kønt, men er det korteste, man kan bruge for at betegne den — kunde opstilles med et meget stort Beløb eller — og begge Dele vilde være berettigede — saaledes, som den højtærede Finansminister har stillet den op: med fattige 8 Millioner. Det kommer af, at saaledes som Skatten netop var tænkt, gav den bl. a. en Forøgelse af Merindkomstskatten. Noget lignende gælder om den nyindførte Aktieselskabsformueskat. Det vil ikke være til at afgøre paa Forhaand, om den Opstilling af, hvorledes man skal beregne Formuen, som den højtærede Finansminister i et af Bilagene, gentaget i Betænkningen, fremstiller som den Beregning, Finansministeriet tænker sig, eller den Beregning, som Udvalget har opsat som den, det betragter som den korrekteste, vil give det største finansielle Udbytte. Paa dette Sted i Betænkningen, hvor Talen er om Aktieselskabsformuen, er der paa min Foranledning, kan jeg sige, blevet indført Ordet „skjult Værdi“. I daglig Tale kaldes i Regelen „skjult Formue“, jeg har brugt Ordet „skjult Værdi“, og det er altsaa accepteret af Udvalget ved Gennemgangen af Betænkningen. I hele dette Skattekompleks maa man for de direkte

Skatters Vedkommende gentagende komme til at tænke paa den skjulte Værdi af det, som skal beskattes, og derfor tage alle Reservationer med Hensyn til sine Beregninger.

Saaledes modificeret ved disse 3 Fejlkilder — jeg kan maaske sige: saaledes advaret, naar jeg retter det til ærede Medlemmer — bedes man acceptere Udvalgets Opgivelse af, at Udvalget for de indirekte Skatters Vedkommende gennem sine Ændringsforslag foreslaar en ukompenseret Nedsættelse i Finansministerens Forslag paa 8—10 Millioner og for de direkte Skatters Vedkommende flytter ca. 6 Mill. Kr. fra Ejendomsskylden og Formueforøgelsesindkomstskatten til en lempelig forøget Skat paa store Formuer. Naar der er Tale om et Kompleks af direkte og indirekte Skatter paa een Gang, plejer man ogsaa at komme med en Sammenfatning af, hvad Udvalgsbehandlingen har medført i Retning af disse direkte og indirekte Skatters indbyrdes Forhold, og med de samme Modifikationer skal jeg forsøge en saadan Opstilling her. Den højtærede Finansminister forelagde, som han selv sagde, et Kompleks af Skattelove, der skulde give 207 Millioner. Af disse var 162 Millioner direkte Skatter og de 45 Millioner indirekte Skatter, fordelte med respektive 10, 10, 12 og noget over 12 Millioner paa Spiritus, Vin, Øl og Tobak, 1 Million paa Smykker og Spillekort tilsammen — i Henhold til den Spillekortlov, som vi har vedtaget — og omtrent 10 Millioner paa Børsskatten. Det er altsaa i Forholdet 18 Millioner direkte Skat for hver 5 Millioner indirekte Skat. Saaledes som Ændringsforslagene foreligger, regner vi med, at de 162 Millioner i direkte Skat er blevet bestaaende — der tales i Betænkningen om Muligheden for et lille Kompensationsoverskud, men jeg mener det rigtigt ikke at tage Hensyn dertil —, medens de indirekte Skatter er nedgaaet til 36 Millioner uden Kompensation, tilsammen 198 Millioner; det vil sige 18 Millioner direkte Skat for hver 4 Millioner indirekte Skat. Det er en Forskydning mellem direkte og indirekte Skatter, som jo kun fortsætter den Udvikling, der i det hele taget har været under Krigen med Hensyn til Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter, en Udvikling, som man i alt Fald fra demokratisk Side kun har Grund til at glæde sig over.

Den sidste af de almindelige Bemærkninger, jeg nu skal gøre, er følgende. Vi